

synspunkter om, at her var regeringen meget konkret. Men hvad er det for et konkret forslag, når det beror på tro, hvad prisen på forslaget er?

Jeg vil gerne bede arbejdsministeren om at forholde sig til følgende: Hvad er det, der får arbejdsministeren til at tro, at kun hver tiende efterlønsmodtager vil tage imod det fordelagtige tilbud, der består i, at man ved at indbetale 112 kr. om måneden får forøget sin ATP-udbetaling med 6.000 kr. om året fra den dag, man fylder 67, og til man dør. Hvad er det, der får arbejdsministeren til at tro, at kun hver tiende dansker har en så stor evne til at gennemskue økonomiske sammenhænge, at man vil tage imod et sådant tilbud?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, der lige bragte mig herop i forbindelse med denne lille debat, var det, arbejdsministeren sagde om, at der ikke var nogen planer om at gribe ind i folkepensionerne. Så kom der en lille pause, og så sagde ministeren: »I hvert fald ikke i denne regerings tid«. Vi ved jo ikke, hvor længe denne regering lever, men det kan vi diskutere ved en senere lejlighed.

Men det, som jeg synes er centralt at få slået fast i denne debat og få på tryk i Folketingets forhandlinger, er jo, at vi i dag diskuterer et ATP-forslag. Hvad enten man kan lide det eller ej – jeg kan ikke lide forslaget, men det er en sag for sig – taler vi om ATP, og det er efterhånden ved at blive til et temmelig stort beløb for den enkelte, hvis man har været med siden 1964. Mig bekendt kan der i øjeblikket udløses op imod en snes tusinde kroner brutto – deromkring i hvert fald.

Arbejdsministeren siger også: Nu er arbejdsmarkedspensioner ved at blive indført over det ganske land. Så er der nogle, der har tegnet kapitalpension. Det er en helt frivillig ordning, som man kan indbetale til, hvis man har råd til det. Endelig var der nogle, der i sin tid var så heldige at få tegnet indekskontrakter. De blev afskaffet efter få år, men vi var nogle stykker, der var så heldige at få tegnet en. Og der er sikkert mange andre ting.

Derfor kan ministeren ikke fortænke mange i Folketinget og specielt i befolkningen i at gøre sig den tanke, at når regeringen er meget optaget af at få lagt den ene nye ordning oven på den anden, som gør, at folk, når de når en vis alder, har et pænt bruttobeløb uden om det offentlige system, så er der nok den bagtanke fra

statens side, at man på et givent tidspunkt kan sige: Så kan vi med god ret enten sænke folkepensionens grundbeløb eller måske reducere den betydeligt. Det er de tanker, folk gør sig, og når vi står her i Folketinget, må vi aldrig glemme at tænke på, hvad fru Jensen og fru Sørensen tænker, når vi behandler alle disse forslag.

Jeg må åbent og ærligt indrømme, at det ikke alene er folkepensionen, vi taler om, men at vi også taler om tjenestemandspensioner og hundrede og sytten andre ting, når det drejer sig om overførselsindtægter, og dér stiller jeg mig selv det store spørgsmål, om det offentlige i det lange løb – måske 10-15 år ude i fremtiden – overhovedet kan blive ved med at finde de penge. Det er spørgsmålet. Jeg kan se, at den røde lampe lyser.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det var egentlig fru Pia Christmas-Møller, der fik mig til at bede om ordet, for jeg bemærkede jo, at den konservative ordfører faktisk var enig i, at det egentlig er ganske klogt at foretage en årsregulering af indbetalingerne til ATP. Det synes jeg dog er værd at bemærke.

Nu kan jeg ganske vist se, at fru Pia Christmas-Møller ikke er til stede, men det, som mit spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller egentlig går på, er jo, at med al den respekt, som jeg i øvrigt har for arbejdsmarkedets parter, er spørgsmålet alligevel, om det nu er så klogt at overlade en sådan årsregulering til arbejdsmarkedets parter.

Og når jeg spørger, så spørger jeg selvfølgelig ud fra de erfaringer, som vi nu har haft siden begyndelsen af 1960'erne: I 20 år foretog man ikke nogen som helst regulering af indbetalingerne til ATP! Man har måske nok haft ATP-spørgsmålet på forhandlingsbordet under den ene overenskomstforhandling efter den anden, og jeg vil da heller ikke afvise, at der er nogle, der har kigget hinanden dybt i øjnene i et ganske kort øjeblik, men så har man ellers puttet den sag ned i skuffen igen. Og det er det, vi vil gøre noget ved i og med, at vi nu foreslår denne årsregulering.

Jeg kan ikke undlade at komme ind på fru Annette Justs indlæg, når jeg nu er kommet på talerstolen. Fru Annette Just beskæftigede sig jo meget med begrebet fondssocialisme, og set med mine øjne må det i hvert fald rykke i nogle et eller andet sted. Mig bekendt er det altså sådan, at ATP's bestyrelse er paritetisk sam-